

отъ Бога, ще я получи, и слѣдъ малко обсадата ще са вдигне. И наистина на слѣдующата нощъ ангелъ Господень убива сто и осемдесетъ и петъ хиляды врагове и Ассирійскій царь растреперанъ побѣгва въ отечеството си, дѣто слѣдъ малко са убива отъ своитѣ сынове. (Царс. Д. ѿ. 13—ѿ. 1—Парал. Б. ѿ. 1—23.).

§. 164. *Смъртъта на Езекиа.*

Езекиа като са отърва отъ толкази опасность, поживѣ останѣлый си животъ въ съвършенно благополучіе. Сичко му спорѣше, защото Богъ му бѣше благосклоненъ; и при сичкы тѣзи Божіи благодѣянія къмъ него останѣ твърдъ въ благочестіето; сичкытѣ си надѣжды полагаше на Бога и сърцето си посвети на Богоугодны дѣла. Той царува двайсетъ и деветъ години и подиръ туй упокои са въ Бога. Народътъ го желѣ, и го погребѣ въ гробовѣтъ на отцытѣ му. (Царс. Д. к. 19—. Парал. Б. ѿв. 24—.).

§. 165. *Беззаконіето на Манассія. Неговѣтъ плѣнь и търпѣніето му.*

На Езекиа наслѣдова Манассія, нечестивъ сынъ на благочестивъ баща. Той напуснѣ служеніето на истиннаго Бога и са поклони на лъжовны богове. Но на нечестіето той притури и жестокость, защото кога то пророкъ Исаія му обевѣ Божій гнѣвъ, царьтъ дойде на полуда и заповѣда да разрѣжѣтъ пророкътъ съ дървенъ трыонъ. Но слѣдъ малко Богъ отмъсти за смъртъта пророкова, защото Манассія са побѣди отъ Ассиріянытѣ, паднѣ въ плѣнь и былъ затворенъ въ тъмница. Тогази отъ бѣдствіята като са свѣсти